

Uvod

Vse, ki ste se danes zbrali na tem kraju spomina prav lepo pozdravljam.

Med nami še posebej pozdravljam g. župnika Janeza Petriča ter dekana, monsinjora g Antona Trpin.

Tukaj smo pri Mariji Kraljici miru. To lepo kapelico so prizadevni domačini zgradili pred 30 leti. Narejena je bila v spomin in opomin na vojna grozodejstva. Prav te dni mineva 80 let od strašnih dogodkov v našem kraju. Sredi poletja 1942 so se v okolici te kapelice dogajale hude stvari. Poboj 10 talcev s strani okupatorjev, v še danes nepojasnjenih okoliščinah, poboj domačinov s strani partizanov, ki so imeli tabor nedaleč od tu. Požigi domačij in zapiranje domačinov v internacijo.

Zlo je bilo na pohodu. Takšno zlo, da še po 80 letih odmeva v naših pogovorih.

Koliko vdov, koliko sirot in koliko mater brez sinov je ostalo za tem, na našem koncu. Koliko strahu in groze je ostalo v srcih ljudi.

Prav je, da se teh žrtev in trpljenja ljudi spominjamo v naših molitvah. Prav je, da se spomin ohranja in posreduje našim zanamcem.

Pa vendar je potrebno preseči našo grenkobo in bes.

Pobitih ne moremo priklicati v življenje. Lahko pa olajšamo in osmislimo trpljenje, ki je ostalo zapisano v naših rodovih.

Odpuščanje, z Božjo pomočjo, bo žrtve naših prednikov spremenilo v delo za MIR.

Mir, ki je v današnjem času še posebej na preizkušnji. V svetu vedno znova vzplamtevajo spopadi, tudi v Evropi divja vojna. Ne bodimo ravnodušni do tega in vedno znova delajmo za mir. Vse se začne v naših srcih.

Prosimo Boga in Marijo Kraljico miru, da podelita pobitim večni mir v nebesih ter nam na zemlji.